Redacţiunea. Administraţiunea, şi Tipografia:
Braşov, piaţa mare Nr. 30.
Scrisorî nefrancate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrimet.
INSERATE se primesc la Administraţiune în Braşov şi la următórele Birouri de anunciurî: în Viena: M. Dukes, Heinrich Schalek, Rudolf Mosse, A. Oppeliks Nachfolger; Anton Oppelik, J. Danneber, în Budapesta: A. V. Goldberger, Eckstein Bernat: în Bucuresci: Agence Havas, Succursale de Roumanie; în Hamburg: Karolyi & Liebmann.
Preţul inserţiunilor: o seria garmond pe o colónă 6 cr. şi 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicărî maî dese după tarifă şi învoială.
Reclame pe pagina a 3-a o seriă 10 cr. séu 30 banî.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LVIII.

„Gazeta“ iese în fiă-care di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe şése lunî 6 fl., pe treî lunî 3 fl.
N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.
Pentru România şi străinătate:
Pe un an 40 francî, pe şése lunî 20 fr., pe treî lunî 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 francî.
Se prenumĕră la tóte oficiele poştale din întru şi din afară şi la dd. colectorî.
Abonamentul pentru Braşov
administraţiunea, piaţa mare, Têrgul Inului Nr. 30 etagiu I.: pe un an 10 fl., pe şése lunî 5 fl., pe treî lunî 2 fl. 50 cr. Cu dusul în casă: Pe un an 12 fl., pe 6 lunî 6 fl., pe treî lunî 3 fl. Un esemplar 5 cr. v. a. séu 15 banî. Atât abonamentele cât şi inserţiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 288. Braşov, Sâmbătă, 30 Decemvre v. 1895.

Apelul nostru.

Braşov, 29 Decemvre v.

Am afirmat erĭ, ceea ce am afirmat totdéuna, că luptele nóstre în contra despotismului naţional unguresc numai atuncĭ vor puté avé succes, décă vom fi tarĭ prin unirea şi organisarea tuturor forţelor nóstre naţionale.

Când vedem, că contrarii noştri îşĭ dau tóte silinţele pentru ca în ajunul serbărei mileniului, — serbare, care are sĕ fiă cea mai înaltă espresiune a dominaţiunei lor de rassă în acest stat, — sĕ se presente înaintea ţĕrii şi a lumei ca un popor unit şi consolidat, cautâ sĕ ne punem întrebarea: décă noi Românii nu trebue, la rêndul nostru, sĕ dăm aceeaşĭ dovadă, înfăţişându-ne ca un popor strîns unit, în apĕrarea intereselor sale de viéţă?

Rĕspunsul nu póte fi îndoios. Dorinţa de-a ne vedé consolidaţĭ înnăuntru este mare şi puternică în sînul poporului român. Rĕmâne numai, ca ea sĕ fiă cât mai curênd realisată.

Cele ce s'au petrecut şi se petrec încă în sînul nostru, în detrimentul dorinţei şi a nisuinţelor de închegare a forţelor nóstre naţionale, au produs şi produc mare mâhnire în tóte părţile.

Este, prin urmare, cea mai sfântă datoriă a bărbaţilor naţiunei nóstre, ca sĕ pună capĕt acestor rele şi neajunsurĭ, ce ne fac sĕ fim slabĭ în tabĕra propriă.

Incă în vara trecută, organul nostru a apelat la simţul de datoriă al bărbaţilor conducĕtorĭ, cerênd sĕ se reculégă în faţa situaţiunei critice, ce s'a creat poporului nostru.

Acéstă situaţiă înăsprindu-se încă de-atuncĭ, este adĭ şi mai urgent reclamată lucrarea, la care i-am chiămat, scriind:

Adversarii noştri vor sĕ ne desfiinţeze nu numai ca naţiune, dér şi ca partid politic, vor sĕ ne spargă rêndurile şi sĕ nimicéscă organisaţia nóstră, atacându-o chiar în cadrele ei.

Aceia dintre noi, carĭ într'un mod séu altul, cu voiă orĭ seduşĭ şi neorientaţĭ fiind, aţîţă şi nutresc adĭ focul desbinării între noi, lucră prin urmare în interesul duşmanilor causei nóstre.

Contra acestor inimicĭ ai consolidării nóstre interióre trebue sĕ ne apĕrăm, lucrarea subversivă a acestora trebue sĕ-o zădărnicim mai întâiu, ca sĕ putem face front cu tăriă duşmanilor esternĭ.

Nemerniciile, ce se petrec în mijlocul nostru şi carĭ au ajuns a submina orĭ-ce autoritate şi a face cu neputinţă orĭ-ce lucrare seriósă şi sistematică în sînul partidului nostru, trebue sĕ le demascăm şi sĕ le înfierăm fără şovăire şi cruţare, căcĭ prea marĭ interese sunt în joc, prea mare este rĕspunderea ce-o avem cu toţii faţă cu naţiunea, decât ca sĕ mai tolerăm, ca poporul nostru atât de nĕcăjit şi maltratat sĕ fiă ţinut şi mai departe într'o buimăcélă, care cu timpul îl póte înstrăina de bărbaţii sĕi cei mai demnĭ, cei mai apţĭ şi cei mai devotaţĭ.

Din norocire sunt încă puţinĭ la numĕr cei ce, orbiţĭ de patimă, se pun curciş şi curmeziş în calea consolidării nóstre. Poporul este brav ca tot-déuna, curat şi constant în sentimentele sale, gata de orĭ-ce jertfă pentru binele sĕu şi setos şi doritor de-a se vedé condus cu tăriă şi cu succes.

Ce împiedecă dér pe bărbaţii noştri serioşĭ şi conscii de misiunea lor înaltă în serviciul causei acestui brav popor, de a-şĭ da mâna, de a striga un *Quos ego* tuturor celor ce turbură lucrarea de consolidare şi de a face rênduélă în partid?

La lucru dér!

Trebue sĕ restabilim autoritatea, ordinea şi disciplina între noi.

Frămêntările personale trebue sĕ înceteze odată pentru tot-déuna şi în discusiunile nóstre, în sfătuirile şi lucrarea nóstră sĕ ne conducem numai şi numai de principiile luptei, ce-o purtăm; aceste principii sĕ-le lămurim şi sĕ-le stabilim bine în consonanţă cu programul nostru, ca sĕ scim cine merge cu noi şi cine contra nóstră.

Increderea atât de mult sdruncinată îşĭ va relua atuncĭ imperiul sĕu binefăcĕtor, şi dela Olt până la Meseş dela Tisa şi Mureş până la Someş numai un gând şi un plan sĕ ne conducă în lucrarea nóstră de apĕrare, numai un spirit şi o însufleţire sĕ ne pĕtrundă în lupta nóstră de emancipare naţională.

Concentrate ast-fel tóte elementele sănĕtóse, harnice şi cinstite în sînul partidului nostru, ne va fi uşor de a procede la o mai tare şi mai trainică organisare a forţelor lui, dându-i conducerea, de care are lipsă în aceste momente critice şi hotărîtóre pentru sórtea nóstră.

CRONICA POLITICĂ.

— 29 Decemvre.

Resultatul consultărilor privitóre la încheiarea **pactului austro-ungar**, — carĭ consultărĭ s'au ţinut dilele trecute în Viena între ministri austriacĭ şi ungarĭ — conform scirilor sosite în urmă este următorul: In cestiunea *cvotei* guvernele s'au înţeles sĕ numéscă, imediat după redeschiderea parlamentelor, comisiunile respective. Privitor la *dările de consum*, din parte austriacă s'a recunoscut, că acel stat are sĕ fiă împărtăşit de dare, în care se întêmplă consumarea. In cestiunea *băncei* s'a statorit introducerea reformelor administrative împreunate cu noul privilegiu de bancă, dér nu s'a resolvat cestiunea depurărei *datoriei de 80 milióne*, şi nu s'a putut ajunge la o înţelegere cu privire la *regularea valutei*. Multe alte cestiunĭ niciĭ nu au venit încă în discuţiă, ci au rĕmas reservate pentru consultările viitóre.

*

„Gazeta Bucovinei“ anunţase retragerea aşa numitului grup tînĕr din societatea **politică „Concordia“**. Ecă declaraţiunea dată presidentului „Concordiei“ de către membrii dimisionaţĭ: „Domnule predent! In restimpul participărilor nóstre la lucrările comitetului societăţii politice „Concordia“ am câştigat convingerea, că pe basa referinţelor actuale realisarea tendinţelor nóstre politice e imposibilă. Suntem siliţĭ a renunţa la o activitate comună, pentru a cărei efecte nu putem rĕspunde. Vĕ anunţăm decĭ eşirea nóstră din societatea politică „Concordia“, sigurĭ fiind, că prin acésta corĕspundem şi dorinţei amicilor noştri politicĭ. Primiţĭ, d-le president, espresiunea deosebitei nóstre consideraţiunĭ. Cernăuţĭ, în 15 Decemvre 1895. Dr. Iancu cav. de *Flondor*, Dr. Alexandru baron *Hormuzachi*, Dr. George *Popovici*“.

*

Diarul „Magyarorszag“ primesce din Filipopol o depeşă, din care ar apăré, că **Austro-Ungaria este contra comitetului macedonean.** Ataşatul autro-ungar din Constantinopol, majorul *Giesel*, trecênd în calĕtoria sa prin Sofia a venit în atingere cu membri guvernului bulgar şi, se dice, că în numele ministerului de esterne austro-ungar, a recomandat guvernului bulgar sĕ contra-graviteze orĭ-ce tendinţe ale comitetului macedonén şi sĕ încerce a zădărnii acţiunea acestuia.

Apponyi şi partida guvernului.

Intr'o conferenţă a partidei sale ţinută alaltăerĭ, contele Albert *Apponyi* a dat prin graiu viu unele esplicărĭ privitóre la cunoscutul sĕu articol de Crăciun.

Nisuinţa sa — dise Apponyi — este, ca neajunsurile vieţii publice sĕ nu turbure armonia sĕrbătórei mileniului. Pentru ca sĕ se întêmple acésta, el a cerut *asigurarea libertăţii electorale*, pe cale legislativă, fiind pusă acésta la ordinea dilei înaintea tuturor celorlalte probleme.

Ministrul-preşedinte a consimţit în

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

Primăvéră sub zăpadă.

(Din francesă).

(Fine.)

Decĭ după ce instalarea, precum diseiŭ, trecù cu mare greu, începui a studia pe ambii însurăţei cu precauţiune, fără ca ei sĕ mĕ pótă observa. Oh, amice! cât erau de înfrânţĭ! După ce-au aşteptat atât de mult, după ce s'au iubit probabil de atâta vreme, acum, când au dreptul de aşĭ spune unul altuia tot ce se póte spune, acum, sĕ fiă împedecaţĭ printr'un capriciu al crudei sorţĭ!

Şi sĕ mai simţéscă aţintită asupră-le privirea atâtor ochĭ curioşĭ; a acestor ochĭ, carĭ pot ghici totul, şi carĭ păreau a avea chiar o crudă plăcere în a scóte pe cineva din fire!

Dér de-ar fi putut sta cel puţin strîns unul lângă altul. Atuncĭ tot-déuna — chiar şi décă eştĭ înconjurat de sute de ómenĭ indiscreţĭ — poţĭ afla ocasiunea de a fi singur, îi poţĭ pe furiş strînge mâne, o poţĭ atinge baremĭ cu cótele, séu o poţĭ atinge pe vêrful picióarelor, — aceste sunt totuşĭ în orĭ-ce cas momente de dulcĭ sensaţii, cu atât mai plăcute, pentru-că sunt tainice. Dér nu! El, adecă bărbăţelul, îşĭ găsise un loc la un capĕt al cupeului, şi tinĕra femeiă, cu eleganta ei haină de un albastru deschis, tocmai în partea contrară, lângă mine. Şi scii, iubitul meu nepot, că era admirabilă acéstă tinĕră femeiă? Eu nu-ţĭ doresc decât o mirésă asemenea ei...

Fórte mulţĭ călĕtorĭ aveau bilet până la Paris, decĭ nu era nicĭ o speranţă, ca situaţiunea sĕ se schimbe. Oh, ce privirĭ aruncau dênşii. Intr'adevĕr, situaţia lor mĕ făcù sĕ mĕ cuget involuntar la Tantalus.

El se ridica în fie-ce moment şi îndesuindu-se cu băgare de sémă printre călĕtorĭ venia la dênsa, sub óre-care pretest, spre a-'i şopti la urechiă câte-ceva.

Ş'a luat óre flaconul? Ş'a notat óre adresa esactă a verişórei din Paris? Nu-'i e óre prea cald? Şi pe furiş îi strîngea mâna şi-'i netezia haina....

Séu — reîntors la locul sĕu — îi atrăgea printr'o privire atenţiunea la vr'un ţinut frumos, la vr'un pom, în a căruia umbră te-ai putea odihnì atât de bine, la vr'o rosă din grădină, pe dinaintea căreia alerga trenul, şi pe care prea bucuros ar fi cules'o pentru dênsa, spre a 'i-o presenta.

Ei erau într'adevĕr nespus de nefericiţĭ, şi faptul acesta stirnea în inima mea durere. Şi óre, dĕu, de ce mĕ interesam eu atât de mult de dênşii, pentru-ce merseiŭ chiar atât de departe, încât le zimbii? Căcĭ într'adevĕr le zimbisem, ca şi instinctiv, ca şi împinsă de o necesitate imperiósă a inimii. Tu mĕ vei înţelege de sigur....

Eu sunt adecă una dintre fiinţele, carĭ încă au trecut prin acésta fasă a vieţii, eu „o cunosc acésta“ şi sub pĕrul meu cărunt 'mi-am păstrat frăgedimea amintirii. Vĕdêndu-i pe amêndoi înainte-mĭ, aşa uniţĭ, şi totuşĭ despărţiţĭ, începù fără de veste a cânta în mine ceva din trecutul meu, trăii din nou órele fericirii de mult dispărute, întréga bucuriă a însurăţeilor, şi apoi.... şi apoi....

Mătuşă-mea se oprì un moment ca şi cum ar fi fost din nou covîrşită de emoţiune. Noi tăcurăm amêndoi, după aceea însĕ dênsa îşĭ reluà din nou firul vorbirii şi în tonul ei rĕsuna întréga mulţămire, pe care o pricinuesce o faptă bună, frumósă.

— Ei, şi eu nu mĕ mai putui stăpânì, ci involuntar făcui pentru amêndoi aceea, ce dorisem, ce într'o asemenea situaţiune ar fi făcut şi alţii pentru mine, — mĕ întorseiŭ spre sĕrmanii mei însurăţei şi:

— „Domnule“, — disei eu — poftesce în locul meu, te rog, eu voiu şedea cu mult mai bine pe al D-tale“.

Un moment dênsul mĕ privì hesitând, soţia sa sĕ întórse puţin spre mine şi mĕ privì cu o negrăită uimire, — dér ambii mĕ înţeleseseră.

El îşĭ schimbà locul sĕu nefavorabil cu al meu, şi de atuncĭ încolo părù, ca şi când am avea o admirabilă taină comună. In internul lor ei îmĭ mulţămiau mult pentru fericirea lor redobândită şi nesfîrşirea acestei fericirĭ îmĭ oferì bogată rĕsplată pentru mica mea jertfă..... Şi nicĭ când nu voiŭ uita acest neînsemnat intermezzo, şi binecuvêntez perii mai albĭ, carĭ 'mi-au procurat şi acéstă dulce bucuriă.

* * *

„Plécă trenul la Marseille, Nizza, Vintimille!“ — rĕsună vocea conductorului

principiu cu acéstă dorinţă, acest sens i s'a dat cel puţin discursului sĕu de anul nou. Décă se va stabili astfel o înţelegere, se va fi făcut primul pas; rĕmâne însĕ pasul al doilea, care este cel mai greu, adecă înţelegerea asupra cuprinsului acelor disposiţiunĭ, carĭ sĕ asigure libertatea alegerilor. Dela acéstă înţelegere asupra cuprinsului face el — Apponyi — atêrnător consimţĕmêntul sĕu.

Ḑice apoi, că pentru delăturarea greutăţilor obiective este de lipsă multă bunăvoinţă. Aceste greutăţĭ însĕ se măresc de-o parte prin pasiunile de partid, carĭ încă tot nu au amuţit, şi resping chiar şi idea unei împăcărĭ; de altă parte ele se măresc prin aceea, că unii dau prea mare estindere propunerei sale de pace. Trebue decĭ sĕ repeteze, că dênsul (Apponyi) nicĭ pe departe nu s'a gândit la o schimbare în situaţia politică a partidelor, *la aşa numita fusiune.* Nu i-a venit în minte sĕ suprime măcar un punct din propriul sĕu program. Totodată însĕ nu póte fi vorbă nicĭ de negligarea datoriei, ce o are oposiţiunea faţă cu pactul economic, care atinge cele mai însemnate interese materiale ale naţiunei.

Şi décă ar întreba cineva pe vorbitor: „ce dai maiorităţii în schimb pentru ceea ce cerĭ dela dênsa?“, el ar rĕspunde: „ceea ce cer, nu cer pentru mine, nu pentru partida mea, ci pentru ţéră; de aceea promit în schimb un preţ, *nu maiorităţii ca atare, ci ţĕrii.* Prin propunerea mea s'ar vindeca acele rele, carĭ pot promova din cas în cas interesele nelegitime de partid, carĭ însĕ corup basele morale ale activităţii nóstre a tuturor şi prin urmare şi ale ţĕrii.“

Conferinţa a luat unanim la cunoscinţă acéstă declaraţiă a contelui Apponyi şi a salutat cu însufleţire motivele sale patriotice.

*

Vorbind despre declararea de mai sus a lui Apponyi, „*Pester Lloyd*“ ḑice, că printr'ênsa s'a risipit céţa romantică, ce încunjura „mesagiul sĕu de Crăciun“. In realitate — ḑice fóia guvernamentală — Apponyi nu cere alta decât ca partida liberală şi guvernul prin intrarea grabnică în desbaterea proiectului de lege asupra jurisdicţiunei Curiei în afacerĭ electorale sĕ recunóscă indirect „atrocităţile electorale“, asupra cărora se plânge oposiţia; şi în schimb el promite „lupta leală“ parlamentară, care în fond ar trebui sĕ se înţelégă de sine.

Privitor la alegerile întregitóre din urmă „Pester Lloyd“ admite, că şi pe partea partidei guvernului sĕ va fi petrecut câte ceva ce sĕ póte scusa numai prin patima luptei înfocate (sic!); dér agitaţiunile oposiţiei şi cu deosebire ale partide poporale au trecut — ḑice — peste tóte marginele, ba *modul de agitaţiă al partidei poporale, chiar a provocat acţiunea fără cruţare a guvernamentalilor (!!!)* Cum vine dér Apponyi sĕ deducă din pretinsele abusurĭ ale majorităţii necesitatea unei revisiunĭ a procederei electorale?

Cu tóte acestea ministrul-preşedinte a promis la anul nou punerea în discuţiune a proiectului de lege asupra jurisdicţiei curiale, şi aşa în curênd póte sĕ-i fiă făcut pe plac partidei naţionale.

Dér „P. Lloyd“ crede, că Apponyi cu greu sĕ va unì cu cuprinsul numitului proiect, pentru care îşĭ face de pe acum reservele sale. Astfel armistiţiul propus póte sĕ fiă dela inceput amenintaţ. Acest armistiţiu „Pester Lloyd“ îl declară de-o încercare fórte problematică faţă cu declaraţiile lui Apponyi, că el în privinţa principială nu vrea sĕ facă nicĭ o concesiune, şi că va persista în vederile sale opuse.

Cu tóte acestea — încheiă „Pester Lloyd“ — partida guvernului nu trebue sĕ respingă *a limine*, ceea ce 'i se presentă ca pace. Ar fi însĕ o amăgire a crede, că de aicĭ póte sĕ iésă ceva serios. Seriósă ar fi numai şi numai idea fusiunii. Fusiune însĕ nu vrea contele Apponyi, pentru-că nu 'i-o conced „principiile“, şi décă el însuşĭ n'are puterea de-a se libera de acéstă petră de móră, partida guvernului are şi mai puţină putere de-al libera. De aceea ea póte privì în linişte, ce va mai fi din acéstă pace în rĕsboiu.

Mitropolit şi Patriarch.

Sub acest titlu „*Pest. Lloyd*“ din 9. c. publică următorul comunicat, pe care îl reproducem din cuvênt în cuvênt:

Senatul V civil al Curiei reg. a pertractat astăḑĭ un adevĕrat proces monstru. Este vorbă adecă despre pâra înaintată de către Mitropolitul din Sibiiu *Miron Romanul* contra patriarchului sêrbesc din Carloveţ, pentru împărţirea averei bisericescĭ comune din Sân-Miclăuşul mare. Judele curial Ruby raportă cestiunea în modul următor:

In comunitatea bisericéscă comună greco-orientală din Sân-Miclăuşul mare, care constă parte din Sêrbĭ, parte din Românĭ, s'au iscat de mai mult timp certe, aşa încât Sêrbii rupseră legăturile cu Românii. Ceşti din urma pretinseră însĕ $^{7}/_{10}$ din avere, şi după-ce Sêrbii nu se învoiră la acésta, se hotărì încă în a. 1871 constituirea unei comisiunĭ mixte, care sĕ aplaneze diferitele interese divergente.

Un timp óre care toţĭ au fost mulţumiţĭ, când de-odată într'o ḑi Românii aduseră din nou în vorbă cestiunea despărţirei. Sêrbii promiseră Românilor 18 000 fl., décă acestia vor renunţa la alte pretensiunĭ. Românii însĕ nu voiră se accepteze acest ofert, ci împuterniciră pe Mitropolitul Miron Romanul sĕ păşéscă pe cale procesuală.

Românii pretind în pâra lor sĕ li-se dea biserica şi $^{7}/_{10}$ din avere. Faţă cu acestea Sêrbii încercară a dovedi pe basă de date istorice, că averea bisericéscă din Sân-Miclăuşul mare a fost tot-déuna posesiunea lor, şi că Românii numai din graţiă au avut loc în biserică.

Raportul nu s'a finit astăḑi, ci cu totă probabilitatea va ţinĕ încă câte-va ḑile.

Suntem curioşĭ cum se va fini şi acest proces, după-ce bine e sciut că aprópe tóte procesele mai marĭ, şi mai ales confesionale, pe carĭ Românii le-au purtat cu streinĭ, au fost câştigate de ceşti din urmă.

Din Senatul român.

(La cestiunea naţională).

In şedinţa dela 21 Decemvre a. c., cu ocasiunea discuţiunei adresei de rĕspuns la discursul tronului, d-l Titu *Maiorescu*, a rostit un discurs, în care a atins şi cestiunea naţională.

Eată din cuvênt în cuvênt, partea privitóre la cestiunea naţională din vorbirea d-lui Maiorescu:

In cestiunea naţională, d. ministru-preşedinte, în discursul d-sale program de la Iaşĭ, ţinut într'o ḑi nefastă din întêmplare, în ḑiua de 13 Octomvre, se esprimă ast-fel:

„In cestiunea naţională, situaţiunea „nóstră este clară şi netedă...

„Monarchia austro-ungară, aşa cum e „constituită, este o necesitate de prima ordine pentru echilibrul européan ca şi pen„tru siguranţa Regatului nostru. In acéstă „privinţă nu pot exista cugetărĭ deose„bite şi nicĭ nu au existat... S'a mai „rĕspândit încă o vorbă, că ne ameste„căm în afacerile interióre ale Regatului „ungar. Nicĭ acésta nu este esact“ (va sĕ ḑică nicĭ ca samsar cinstit). „O dorinţă „însĕ ne cuprinde pe toţĭ: ca neînţelege„rile şi vrajba dintre Românĭ şi Maghiarĭ „sĕ înceteze, şi ca o armonie frăţéscă sĕ „domnéscă între ei, căcĭ interese reci„proce cer ca Regatul României sĕ întreţiă „cu Regatul vecin relaţiunile cele mai „amicale“.

Remarcaţĭ espresia d-lui Sturdza, ministru-preşedinte, la Iaşĭ, că pentru siguranţa nóstră este necesară Monarchia austro-ungară ast-fel cum este constituită, adecă cu dualismul de la 1867, care coprinde în Ungaria şi Transilvania şi în care Ungarie la 1868 s'a adăogat şi Croaţia, dualism, în contra căruia o parte din mişcarea naţională politică de dincolo de Carpaţĭ, tocmai acea parte care părea, că este mai simpatică onor. d. Sturdza când era în oposiţiă, s'a ridicat, va sĕ ḑică superlativul prieteşugului relaţiunilor celor mai amicale avem sĕ-l întreţinem noi Regatul Român cu Statul vecin, cu Monarchia austro-maghiară, cu Imperiul austro-maghiar, aşa cum e constituit fără nicĭ un amestec în afacerile interióre ale regatului ungar.

N'am de cât sĕ esprim felicitările mele d-lui ministru-preşedinte pentru limbagiul d-sale ca ministru de esterne, felicitărĭ ce le exprim cu atât mai sincer în privinţa acestui limbagiu, cu cât el este identic cu limbagiul ţinut de d. Lahovari şi de d. Carp. Décă vrea sĕ releve d. ministru de esterne şi ministru president vre-o deosebire intre aceste cuvinte ale d-sale de la Iaşĭ şi cuvintele fostului ministru de externe Lahovari, sunt îndată gata a retrage cuvêntul identic.

Fiind-că d. ministru Sturdza nu relevă nicĭ o deosebire şi nu va releva nicĭ una, rĕmâne absolut neesplicat, pentru-ce d-sa, când era în oposiţiă, aicĭ în Senat a numit guvernul din care făcea parte d. Lahovari, nemernic, şi nemernic anume din causa acestei atitudinĭ identice.

Décă vorbesc de identitate între actualul ministru Sturdza cu fostul ministru Lahovari, înţeleg identitate ca idee fundamentală.

Ca redacţiune a cuvintelor a-şĭ îndrăsni sĕ fac o mică observare ce o supun cu desĕvârşire aprecierei d-lui ministru de esterne. După umila mea părere relaţiunile internaţionale dintre State se întreţin de regulă de la ministru de esterne la ministru de esterne, sĕu de la ministru de esterne la ministru plenipotenţiar sĕu rezident. Acésta este relaţiunea oficială.

Imperiul Austro-Ungar, politicesce, faţă cu ţerile strĕine, are un singur ministru de esterne la Viena, precum are şi un ministru plenipotenţiar la Bucurescĭ; regatul ungar nu are ministru de esterne special nicĭ un ministru special la Bucurescĭ. Noi avem un representant comercial la Pesta, un consul general, dér ministru resident sĕu plenipotenţiar cu atribuţiunile lui politice nu esistă în Pesta din partea nicĭ unei ţĕrĭ. Al nostru e la Viena. Va sĕ ḑică Regatul ungar, ca relaţiunĭ politice internaţionale, nu este direct în raporturĭ cu noi, ci imperiul austro-ungar. Cred, că este important pentru Românĭ, ca sĕ sciă, că este imperiul austro-ungar cu care avem relaţiunĭ de întreţinut corect diplomaticesce. Cred, că aşa s'ar fi esprimat d. Lahovari.

Actualul d. ministru de esterne însĕ, nu se esprimă aşa, ci d-sa declară, că interesele reciproce cer ca sĕ întreţinem relaţiunile cele mai amicale — cu superlativul — între cine? Intre regatul Român şi regatul vecin, relaţiunĭ cu regatul, cu guvernul din Buda-Pesta, peste capul ministrului de esterne din Viena!

Eu cred, că acéstă mică inadvertenţă diplomatică — nu ar fi făcut-o d. Lahovari; de alt-fel d. Lahovari subscrie pe deplin declaraţiele d-lui ministru de esterne Sturdza.

Intr'unul din numerii următorĭ vom publica şi rĕspunsul d-lui ministru-preşedinte D. *Sturdza*, la acéstă parte a discursului d lui Maiorescu.

Rĕspunsul Regelui Carol

la adresa Senatului.

La adresa ce i-a presentat Sâmbătă deputaţiunea Senatului. M. S. Regele Carol a rĕspuns următórele:

Glasul Senatului îl ascult în tot-déuna cu o deosebită plăcere ca o tălmăcire fidelă a simţimintelor de iubire, pe care Naţiunea Ni-le arată în tóte împrejurările.

Primesc cu o adevĕrată satisfacţiune asigurarea ce 'mĭ daţĭ de a îndrepta totă activitatea D-v. pentru a sĕvêrşĭ lucrărĭ roditóre pentru Ţéră.

Spiritul înţelept şi patriotic, care vĕ însufletesce. 'Mĭ este o chezăşie, că guvernul meu va găsi în D-niile-Vóstre acel sprijin trebuincios pentru resolvarea atâtor cestiunĭ, carĭ sunt în interesul viitorului şi propăşirei României.

Astfel însemnata sarcină, ce vĕ este încredinţată se va putè îndeplini fără greutăţĭ, ér rĕsplata muncei D-v. va fi fericirea şi mărirea scumpei nostre Patrii.

Vĕ mulţumesc din suflet pentru căldurosele urărĭ ce ne esprimaţi Nouĕ şi Familiei Nostre în numele Senatului.

SCIRILE ḐILEI.

— 29 Decemvre.

Ţarul Nicolae II a destinat un milion de ruble pentru arangiarea sĕrbărilor poporale cu ocasiunea încoronărei sale în Moscova.

—o—

Contra armatei austriace. Din Wiener-Neustadt se depeşéză, că Dr. Emanuel Berstl, conducĕtorul muncitorilor de acolo, şi editorul ḑiarului „Neunkirchner-Volkszeitung“ a fost deţinut şi pus sub acusă pentru un articol defăimător scris contra armatei austriace.

—o—

Tarifa pe zone, după scirea mai nouă a ḑiarului „Pol. Corr.“ nu se va urca în modul, cum s'a scris până acum prin ḑiare, ci urcarea tarifei se va face numai la trenurile accelerate şi de plăcere, ér la trenurile de persóne şi la cele-l'alte trenurĭ va rĕmânea neschimbată. Pentru marfă se proiectéză, ce-i drept, o urcare a tarifei; dér lucrul încă nu e hotărît, ba e posibil sĕ rĕmână şi acéstă tarifă neschimbată.

—o—

Felicitările dela prietenĭ din România, sosite aicĭ prin poştă, costă de obiceiŭ *amende marĭ* pe Românii de aicĭ. Pentru câte-o carte de visită, pe care trimiţĕtorul din întêmplare nu a francat'o indeajuns, orĭ

şi prin acésta povestirea mătuşe-mi se întrerupse. O însoţii până la elegantul vagon de dormit, ale căruia scărĭ le urcà repede. Ii dori călĕtoriă bună şi adăogai:

— „Cine scie, prea iubită mătuşică, póte că şi de astă-dată vei avea noroc! Eu ţi-'l doresc din inimă! Rĕmâi cu bine!

Dênsa mĕ sĕrută fierbinte de adio pe frunte, şi abia avù timp, sĕ-mĭ şoptéscă grabnic:

— „Ah, da, e frumos şi înălţător, décă poţĭ contribuì la fericirea acelora, carĭ sunt încă la început, în vreme ce însu-ţĭ ai sfîrşit'o deja; dér o astfel de ocasiă 'ţi-se oferă numai odată, şi décă o sci folosi, ai contribuit la cântecul de lebedă al inimii.

Şi şeḑênd de astă-dată comod în colţul spaţiosului ei cupeu, ţinêndu-şĭ bombónele într'o mână, lorgnon-ul în cealaltă, şi avênd o carte pe mescióră, mătuşă-mea îşĭ începù călĕtoria spre Sud.

Trad. de **Mi-'s.**

că, afară de textul tipărit, a scris pe ea *fiă şi numai o singură literă*, noi suntem amendaţi aici cu câte 2—4—6, ori chiar şi 8 cr. pentru fiă-care carte de visită. Amendele, ce le plătesc pe calea acésta unele familii dela noi la anumite ocasiunî, trec la câte 8—10, orî şi mai mulţî florenî, ér posta unguréscă încasézâ dela Românî amende, ce une-orî, cum e de esemplu şi la anul nou, numai la poşta din Braşov sue la *sute de floreni*. Pentru încungiurarea acestora, este lipsă a se franca o cartă de visită cu *5 bani*, ér înlăuntru să nu se scrie *absolut nici o literă*, decât text tipărit.

—o—

Reţéua căilor ferate ungare s'a mărit în decursul anului 1895 cu 18 căi nouě în lungime de peste 866 chilometri.

—o—

In atenţiunea publicului. Statutul creat de municipalitatea locală, şi aprobat de către ministeriul unguresc de interne, conform căruia se interdice copiilor sub 15 anî frecuentarea restauraţiunilor şi birturilor, intră deja în putere. Părinţii, tutorii, restaurateurii, birtaşii precum şi arangerii de petrecerî publice, se fac atenţî, că din punctul de vedere al ordinei publice, al moralităţei şi salubrităţei nu li-se permite de a lua cu sine copii sub 15 anî în restauraţiunî, birturî, petrecerî publice, abstrăgênd dela astfel de petrecerî carî se arangiéză de către tinerime cu permisiunea autorităţilor competente şi a direcţiunei lor şcolare. Părinţii, tutorii, restaurateurii, birtaşii şi arangierii petrecerilor publice, carî calcă dispoşiţiunile acestui statut, se pedepsesc conform § 1 al art. de lege XL., din 1879 cu o pedépsă până la 50 fl., séu cu arest corěspundětor. Tot sub acéstă pedépsă cad şi acei restaurateurî şi birtaşî, carî nu espun în localul lor la un loc uşor de vědut, acest statut.

—o—

Petrecere în Logoj. Tinerii românî din Logoj arangéză o petrecere împreunată cu representaţiune teatrală şi concert, Duminecă în 12 Ianuarie 1896 în localităţile otelului „Concordia". Inceputul la ½8 óre séra. Preţul de intrare: pentru persónă 80 cr., pentru familiă 2 fl. Venitul curat e destinat pentru fondul reuniunei rom. de cântărî şi musică din Logoj.

—o—

Călindarul Plugarului pe an. 1896, redactat de d-l *I. Georgescu*, se póte căpěta dela Tipografia *„A. Mureşianu"* din Braşov cu preţul de 25 cr., (trimis cu posta 30 cr.) Dela 10 esemplare comandate de-odată, unul se dă rabat. E unul dintre cele mai bogate şi mai eftine călindare românescî, conţinênd material bogat atât economic, cât şi literar, fórte variat şi instructiv şi de petrecere. E întocmit anume pentru trebuinţele plugarilor, carî în acest călindar găsesc o călăuză credincióśă pentru tóte trebuinţele lor.

—o—

Anglia şi Transvaal.

In Londra s'au inscenat mai multe *demonstraţiunî* la adresa Germaniei. După cum anunţă *„Kölnische Zeitung"* poporaţiunea englesă este fórte agitată şi se îndréptă acum pe faţă contra comerciantilor germanî aflătorî în Londra.

Chiar în aceste momente este bătător la ochi, că guvernul engles a dat porunca, ca imediat *sě se formeze o flotă volantă*, constătătóre din 3 vapóre de rěsboiu şi din 3 încrucişătorî. Flota acésta are chiemarea sě plece imediat acolo unde va fi lipsă de ea. Afară de acésta guvernul engles a hotărît sě trimită fără amênare despărţěminte de cavaleriă şi de infanteriă la Capul de bună speranţă.

Diarul *„Extrablatt"* şi *„Oficiul Reuter"* anunţă, că judecătoria supremă din Transvaal, a osândit pe *Iamesson la mórte*, însě preşedintele *Krüger l'a graţiat*. Iamesson a fost predat guvernorului *Robinson* şi a fost escortat de trupe englese pe teritor engles.

Sir H. *Robinson* depeşă cu data de 7 c. secretarului de stat *Chamberlain*, că *Iohannesburg s'a predat necondiţionat* şi revoluţionarii fiind despoiaţi de arme, acum e *delăturată crisa*. Chamberlain a şi declarat acest fapt în 8 c. funcţionarilor colonialî din Londra, şi din incidentul acesta a dat un mare prând festiv.

„Pol.-Coor." primesce din Berlin o depeşă, în care se afirmă, că amestecul împěratului *Wilhelm* în cestiunea Transvaalului s'a făcut numai în interesul *susţinerei păcei*, şi în interesul *independenţei Transvaalului*. Tot în aceeaşi depeşă se susţine, că nu esistă nicî o diferenţă între guvernul engles şi cel german privitor la incidentele dela Capul de bună speranţă.

Invitare.

Reuniunea femeilor române pentru ajutorarea věduvelor sěrace din Braşov şi Săcele arangiază în preséra anului nou Duminecă, în 31 Decemvre st. v. (12 Ian. st. n.) a. c., *o petrecere de dans* în sala cea mare a teatrului.

Invităm pe acéstă cale pe P. T. public românesc, care doresce sě petrécă preséra anului nou în o mare familiă românéscă aicî în Braşov.

Invitări speciale nu se mai trimit.

Inceputul la 8 óre séra.

Preţul de intrare: 1 fl. de persónă.

Pentru Comitetul Reuniunei:

Braşov, 22 Decemvre, 1895.

Maria Popea, Presidenta Reun.	**Dr. Iosif Blaga** Secretariu.

SCIRÎ ULTIME.

Budapesta, 9 Ianuarie. Diarul *„Magyarország"* anunţă, că în camera deputaţilor s'a lăţit astădî scirea, că Banffy s'a învoit cu guvernul austriac cu privire la ridicarea cuotei pentru Ungaria, ca *cuota Ungariei sě se urce dela 31.4 la 35%*; adecă sě crescă cu 6 milióne florenî. Amintitul diar dice, că scirea acésta a produs o sensaţiă enormă în cercurile guvernamentale, apoi afirmă, că *Tisza şi Wekerle nu vor primi* nicî odată o astfel de resolvare a cuotei, prin urmare Banffy *nu va putea* avé nicî odată majoritate pe partea sa.

Mulţămită publică.

Primescă mulţămirile nóstre cele mai căldurose toţî acei numěroşî amicî şi cunoscuţî, carî cu ocasiunea înmormêntării mult iubitei nóstre mame au binevoit a ne mângâia cu condolenţa lor.

Emanuel şi Stelian I. Mihalovits.

DIVERSE.

Bogăţia nu face totdéuna fericirea. Dilele acestea a murit la Amélie-les-Bains, Max Lébaudy, fiul milionarului frances Lébaudy, celebrul fabricant de zahăr, care murind a lăsat 215 milióne urmaşilor săi. Aceştia erau în număr de patru, afară de nevastă. Aveau, prin urmare, sě împartă o avere de 110 milióne între dênşii. Fiăcăruia se venea câte 27 milióne. Tinereţa lui Lébaudy tatăl a fost cunoscută printr'o serie de procese urîciose, povestite publicului nedumerit. După mórtea tatălui, când fiă-care copil îşî luase partea, începu sě se facă sciut şi Max Lebaudy. Un consiliu judiciar ţinêndu-l în frîne până la majoritate, Max tîrît, sfătuit rău, amăgit, subscrise bilete tuturor samsarilor cunoscuţî din Paris, seu din provinciă, ca şi *demi-mondelor* celor mai renumite. I-se vindeau lui Max hoteluri, uzine, mine, pădurî, şi obţineau dela dênsul comande pentru întreprinderile cele mai nebune; un cortegiu de împrumutători de parale, de bărbaţî şi femei, ómenî suspecţî, carî trăiesc numai din sugrumarea minorilor milionarî, îl urmăriau ca pe o pradă, se acăţau de el, trăiau pe spetele lui, aşteptând césul sfânt al majorităţii lui. In scurt, Max Lébaudy se făcù îndată cunoscut la Paris, era cântat în cafenele şi citat la revistele teatrelor.

D-na Lébaudy, ca sě desbare pe fiul sěu de tóte aceste apucăturî, cumpěră un yacht ca sě îmbarce pe fiul sěu şi sě 'l trimétă sě călětorescă. Dér el nu voi sě plece. De altmintrelea samsarii şi curtierii, carî puseseră mâna pe Max, nu 'l lăsară. Pe urmă s'a pledat procesul între fiu şi mamă, care aduse ridicarea consiliului judiciar, graţiă elociuţei lui Waldeck Rousseau. Cu prilegiul acesta, d-l Waldeck Roussnau a emis următórea teoriă asupra folosului risipei: „Tinereţea şi pasiunea îşî au rolul lor social; semnând poliţe plătibile la majorat acelor, carî l'au silit, tiněrul risipitor, n'a făcut, la urma urmei, decât sě înapoese circulaţiunei milióńele strînse de tată-sěu". Când fù declarat majorén, tiněrul Lébaudy se hotărî sě nu cheltuéscă decât veniturile, sě nu se atingă de capital, sě trimétă o donaţiune de 60 de mii de francî lucrătorilor şi micilor funcţionarî dela uzina tatălui sěu, şi mai dădù şi alte sume însěmnate pentru alte opere de binefacere. Cu tóte aceste tiněrul milionar nu s'a lăsat de viéţa sa desfrăbălată, dér escesele din vêrsta cea fragedă l'au ajuns în curênd. Dela intrarea sa în armată şi până dilele trecute, viaţa lui a fost o durerósă agoniă. Plimbat din spital în spital, a fost doborît la *Amélie-les-Bains*, unde şi-a dat sufletul pe braţele unei frumóse actriţe parisiane, care a veghiat o bună bucată de timp la căpătâiul desfrânatului milionar. Astfel s'a stins, la 22 anî, un těněr de trei-decî de orî milionar, care er fi putut, cu banii lui, sě determine o adevěrată revoluţie intelecuală, şi sě facă mult bine patriei sale.

Diarele francese mai aduc acum următórea scire mai nouă asupra nenorocitului milionar tiněr: Lébaudy îşî depusese cea mai mare parte din avere, când intră la miliţiă, la bancherul Balensi. Acesta a jucat cu banii lui Lébaudy la bursă şi a perdut din ei suma enormă de 13 milióne francî, cu alte 4 milióne însě, ce mai rěmaseră din averea tiněrului milionar, Balensi dispărù din Paris. Astfel decî rěmasul lui Lebaudy în loc de 28 milióne, este numai de 10 milióne francî, şi aceştia încă în cea mai mare parte în inmobile.

O statistică a nenorocirilor întêmplate pe tren. După informaţiunile pe carî le dă camera comercială din Londra cu finea anului 1895 privitor la nenorocirile întêmplate în anul trecut pe căile ferate englese: numěrul persónelor nenorocite din anul 1895 este de 748 (faţă cu 810 din a. tr.) Au fost rănit 2902 de inşî (faţă cu 2959 din a. tr.) Dintre cei morţî, pasagerî au fost 61, şi 315 oficianţî dela trenurî, ér restul jertfelor sunt persónele, carî din întêmplare erau pe calea ferată, şi astfel au fost dintre ele parte omorite, parte rănite. In 17 casurî, causa nenorocirilor au fost ciocnirile între trenurî de persóne şi trenurî de povere, şi în 12 casurî, a fost causa ciocnirei dintre trenurile de povară. Derailărî de trenurî de persóne au fost 40, şi de trenurî de povară au fost 9.

Câte nu se fac din hârtiă. Technicilor modernî le-a succes sě pregătéscă orî şi ce lucru din hârtiă. Astfel au edificat case din hârtiă, au pregătit óle tot din hârtiă şi alte multe de acestea. Acum de un timp încóce ei pregătesc chiar şi coştiugurî de hârtiă. In New-York s'a înfiinţat o fabrică, în care se pregătesc coştiugurî de hârtiă după diferite stilurî, şi sunt astfel pregătite încât nu se pot deosebi de celea de lemn.

Un sěrut decisiv. Următórea întêmplare interesantă se vorbesce despre Frère Orban — ministrul-preşedinte belgian, decedat dilele trecute — pe timpul când el luase de soţiă pe nepóta sa, d-şóra Orban. Frère pe timpul acela era încă fórte tiněr şi el prin darul sěu oratoric fermeca pe toţî compatrioţii sěi. Frère se amoresă de d-şóra Orban şi tiněra părechie s'a fidanţat în secret, dér când Frère a cerut oficios mâna d-şórei Orban dela tatăl ei, acesta îl respinse. D-şóra Orban însě, recurse atuncî la un fapt eroic. Intr'o séră să întâlniră fata şi părinţii ei cu tiněrul Frère în teatru, şi în faţa publicului d-şóra Orban îmbrăţoşă pe Frère şi îl sěrută. Părinţii fetei după acésta, ca sě încunjure scandalurile ce s'ar fi iscat din acel lucru, i-au dat tiněrului Frère pe d-şóra Orban şi astfel tiněra părechie peste câte-va dile după acel incident se şi cununá. D-şóra Orban într'adevěr n'a ales rěu. Pe Frère întru atâta îl ferici acest fapt, încât după cununiă îşî adause la numele sěu şi numele soţiei sale „Orban", şi de atuncî până la mórte a purtat numele de Frère-Orban.

O reclamă. Cea mai originală reclamă a făcut'o nu de mult Mr. Thomas Barrat, „regele inserenţilor" din Londra. El a închiriat mai multe ferestri din stradele principale ale Londrei şi în fiă-care feréstră a pus câte doi porcî viî. Dintre acei doî porcî, carî se aflau în fiă-ce feréstră, unul era un porc mare şi celalalt un purcel curat roşu. Sub feréstra, în care era espus porcul cel mare sta scris: Acest porc nu e spălat cu Pears Soap" (un săpun nou inventat), şi sub feréstra purcelului: „Acest porc e spălat cu Pears Soap". Toţî locuitorii din Londra nu vorbeau alta decât de porcii lui Mr. Barrat.

Literatură.

In editura librăriei Carol Müller din Bucuresci (Calea Victoriei 53) a apărut: **Psichologia stilului,** studiu de estetică, de *Petra P. Negulescu*. Un volum de 119 pag. Preţul 2 lei. — In aceeaşi editură a apărut: **Steaua,** dramă într'un act de André Gill şi Ioan Richepin, tradusă în versurî de *Radu D. Rosetti*. Preţul 50 banî.

*

A apărut în Tipografia A. Mureşianu din Braşov: **Gramatica Limbei românescî** (*Fonetică şi Ortografiă. Etimologie. Sintacsă. Stil.*) întocmită în două cursurî concentrice pentru şcólele poporale de **Iôn Dariu**; *Cursul II* pentru *anul al 5-lea şi al 6-lea de şcólă*, pentru şcóla de repetiţiune, de adulţî, şcóle civile etc. *Editura autorului*. Recomandăm acéstă carte atenţiunei deosebite a d-lor învěţătorî. Se póte procura dela autor cu preţul de 30 cr.

Rectificare. In numěrul nostru de ierî, în poesia *„Desperare"* la începutul colónei a doua s'a strecurat o erore, care strică sensul versului. In loc de: *„En audi?"* este a se ceti adecă: *„Er adi?"* De-asemenî este a-se ceti în colóna primă, şirul al 7-lea: *„gura-'ţi"*, în loc de *„gurâ-'ţi"*, ér în al 10-lea *„durerea"* în loc de *„durere"*.

Proprietar: **Dr. Aurel Mureşianu.**

Redactor responsabil: **Gregoriu Maior.**

Cursul la bursa din Viena.

Din 9 Ianuarie 1896.

Renta ung. de aur 4%	121.90
Renta de corone ung. 4%	98.90
Impr. căil. fer. ung. în aur 4½%	124.50
Impr. căil. fer. ung. în argint 4½%	102.15
Oblig. căil. fer. ung. de ost. I. emis.	120.75
Bonurĭ rurale ungare 4%	96.90
Bonurĭ rurale croate-slavone	98.—
Imprum. ung. cu premii	153.—
Losurĭ pentru reg. Tisei și Segedin.	141.—
Renta de hârtie austr.	99.90
Renta de argint austr.	100.55
Renta de aur austr.	122.05
Losurĭ din 860	147.—
Acții de ale Băncei austro-ungară.	1005.—
Acții de-ale Băncei ung. de credit.	395.—
Acții de-ale Băncei austr. de credit.	359.25
Napoleondorĭ	9.61½
Mărcĭ imperiale germane	59.30
London vista	121.40
Paris vista	48.10
Rente de corone austr. 4%	99.95
Note italiene	44.10

Cursul pieței Brașov.

Din 10 Ianuarie 1896.

Bancnote rom.	Cump.	9.51	Vend.	9.53
Argint român.	Cump.	9.44	Vend.	9.48
Napoleon-d'orĭ	Cump.	9.57	Vend.	9.60
Galbenĭ	Cump.	5.66	Vend.	—.—
Ruble rusescĭ	Cump.	128.—	Vend.	—.—
Mărcĭ germane	Cump.	59.—	Vend.	—.—
Lire turcescĭ	Cump.	10.74	Vend.	—.—
Scris. fonc. Albina 5%		100.75	Vend.	101.75

Sosirea și plecarea trenurilor în Brașov.

Sosirea trenurilor în Brașov:

1. Dela Pesta la Brașov:

Tr. accelerat: — óre — m. diminéța.
Trenul de persóne: 8 óre diminéța.
Trenul accel.: 2 óre 9 min. după am.
Trenul mixt: 10 óre 25 minute séra.

2. Dela Bucurescĭ la Brașov:

Trenul accel: 2 óre 18 min. după am.
Trenul mixt: 5 óre 20 m. după amédĭ.
Trenul de persóne: 9 óre 8 minute séra.
Trenul accel.: — óre — minute séra.

3. Dela Zĕrnescĭ la Brașov: (Gara Bartolomeiu.)

Trenul mixt: 7 óre 36 min. diminéța.
Trenul mixt: 1 óră 29 min. după am.
Trenul mixt: 0 óre — min. séra.

4. Dela Ch.-Oșorheiu la Brașov.

Trenul de pers.: 8 óre 15 min. dimin.
Trenul de persóne: 1 óră 46 m. d. am.
Trenul mixt: 7 óre 12 min. séra.

5. Dela Sinaia la Brașov*)

Trenul de persóne 7 óre 40 m. dim.

Plecarea trenurilor din Braș.

1. Dela Brașov la Pesta

Trenul mixt: 5 óre 8 min. diminéța.
Trenul accel.: 2 óre 45 min. după am.
Trenul de persóne: 7 óre 43 min. séra.
Tr. accelerat: — óre — min. séra.

2. Dela Brașov la Bucurescĭ:

Trenul de pers.: 3 óre 55 min. dimin.
Tr. accelerat: — óre — m. dimin.
Trenul mixt: 11 óre înainte de amédĭ.
Trenul accel.: 2 óre 19 min. după am.

3. Dela Brașov la Zĕrnescĭ. (Gara Bartolomeiu.)

Trenul mixt: 8 óre 35 min. diminéța.
„ „ 4 „ 55 m. după am.
Trenul mixt: 0 óre — min. séra.

4. Dela Brașov la Ch.-Oșorheiu.

Trenul de persóne: 3 óre 1 după am.
Trenul mixt: 8 óre 50 minute dimin.
Trenul de pers.: 5 óre 20 min. dimin.

5. Dela Brașov la Sinaia*)

Trenul de persóne 6 óre 40 min. séra.

*) Acest tren circuléză numai Joia Dumineca și la sĕrbătorĭ.

Tipografia A. Mureșianu, Brașov.